

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/117/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124381337
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Janics Bajánková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6124381337.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Janics Bajánkovej a členiek senátu JUDr. Oľgie Belavej a JUDr. Renáty Janákovej v spore žalobcu: v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., IČO: 50 496 166, so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, zastúpeným ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., IČO: 36 864 455, so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, zastúpená JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom, so sídlom Vajnorská 55, Bratislava, o zaplatenie 360 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV z 19. júna 2025, č. k. 30C/3/2025 - 71, takto

rozhodol:

I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi sa p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 360 eur s úrokom z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 360 eur od 08.03.2024 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. (I. výrok). Žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. (II. výrok).

2. Súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozsudku zhrnul skutkové zdôvodnenie žaloby, priebeh konania, podstatné vyjadrenia sporových strán a uviedol, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že dňa 04.11.2023 došlo v Bratislave k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. VOLVO XC60, L.: I., ktorého držiteľom bol poškodený, a to vozidlom L.: T. spoločnosti PP Production, s.r.o., pričom zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou tohto motorového vozidla bola poistená u žalovaného. Poškodený odovzdal vozidlo do servisu, pričom dňa 04.12.2023 sa vozidlo nachádzalo ešte v servise, ktorý čakal na doručenie krycieho listu, bez doručenia ktorého servis vozidlo nevydá poškodenému, čo mal preukázané z čestného vyhlásenia poškodeného z 04.12.2023. Poškodený si u žalobcu prenajal dňa 27.11.2023 náhradné vozidlo Toyota Corolla Cross, L.: W., s nájomným 90 eur s DPH/deň a s jednorazovým poplatkom za pristavenie vozidla a odobratie vozidla 30 eur s DPH, čo bolo preukázané zo zmluvy o nájme č. 1557/2023 a protokolu o prenájme z 04.12.2023. Žalobca poškodenému vyúčtoval nájom dňa 04.12.2023 faktúrou na sumu 750 eur s DPH (8 dní po 75 eur/deň bez DPH a poplatok za pristavenie 25 eur bez DPH) splatnou 19.12.2023, čo je preukázané z faktúry č. 16122023. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky z 04.12.2023 je

preukázané, že žalobca ako postupník a poškodený ako postupca sa dohodli, že poškodený postupuje na žalobcu peňažnú pohľadávku voči žalovanému titulom jeho poisťného nároku voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v súvislosti so škodou z 04.11.2023 za odplatu. Súčasne sa dohodli, že započítavajú ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky v sume 750 eur a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo 750 eur) (body 1, 2, 4 a 5). Postúpenie pohľadávky poškodeného na žalobcu oznámil poškodený žalovanému oznámením z 04.12.2023. Žalobca ako nový veriteľ si uplatnil u žalovaného náhradu škody z postúpenej pohľadávky v sume 750 eur, listom z 04.12.2023. Žalovaný ukončil šetrenie poisťnej udalosti dňa 21.02.2024 s plnením 390 eur na účet žalobcu s vyjadrením likvidátora: „priznaná je primeraná doba zapožičania náhradného vozidla 4 dni, v ktorej je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom a čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami. Zapožičanie náhradného vozidla priznané do vystavenia faktúry za opravu vozidla 30.11.2023“. Poisťné plnenie bolo poukázané žalobcovi ako nástupcovi poškodeného dňa 21.02.2024. Servis vystavil poškodenému faktúru servisu o oprave dňa 30.11.2023. Z potvrdení o bežnej praxi spoločností MD-Bavaria Žilina, s.r.o., FINAL CD, Žilina a ALTERIA MOTOR s.r.o. (č. l. 42-43), ktorí sú autorizovanými servismi viacerých značiek mal napokon súd preukázané, že je v obchodnej praxi (a to aj v servise FINAL CD, ktorý vykonával opravu) obvyklé, že sa vozidlo opravcom vydá poškodenému po doručení krycieho listu poisťovne. Žalovaný považoval nárok uplatnený žalobcom za nedôvodný a nepreukázaný. Namietal, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitimitáciu argumentujúc, že nepreukázal, že vozidlo bolo vo vlastníctve spoločnosti Pengear Studio s.r.o. Rozporoval dôvodnosť nájmu náhradného vozidla od 01.12.2013 do 04.12.2023. Mal za to, že poskytnuté plnenie 390 eur zodpovedá dĺžke trvania opravy na poškodenom vozidle teda od momentu kedy bolo poškodené vozidlo prijaté do servisu do momentu, kedy bola za opravu vystavená faktúra. Oprava trvala od 27.11.2023 do 30.11.2023. Zastal názor, že nie je dôvod, aby servis zadržoval vozidlo poškodeného aj po vykonanej oprave. Tým by dochádzalo k navyšovaniu nákladov na odstránenie škody a zasiahlo by to do otázky príčinnej súvislosti. Žalovaný nemôže zodpovedať za praktiky servisu vykonávajúceho opravu. Argument, že poškodený nemohol používať svoje vozidlo v čase po oprave z dôvodu, že žalovaný nepredložil krycí list považoval za nedôvodný. Žalobu preto žiadal zamietnuť.

3. Z tohto skutkového stavu, právne odkazujúc na § 1, § 4 ods. 2 písm. b), § 11 ods. 7, § 15 ods. 1, č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o PZP.“), § 427 ods. 1, § 428, § 524, § 525, § 560, § 580, § 797, § 517 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. dospel k záveru o dôvodnosti žaloby. Skonštatoval, že dokazovaním bolo zistené, že vozidlo poškodeného bolo poškodené pri dopravnej nehode iným vozidlom, pričom zodpovednosť za škodu spôsobenú jeho prevádzkou bola poisťovaná u žalovaného. Touto skutočnosťou bola spôsobená škoda. Táto škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré vyplývajú z povahy prevádzky cestného motorového vozidla, keďže na cestách počas jazdy áut dochádza k javu, kedy sa dve autá zrazia, resp. dôjde k dopravnej nehode a k poškodeniu vozidla (v tomto prípade vozidla poškodeného). Prevádzateľ nepochybne vždy zodpovedá za škodu, ak bola spôsobená v dôsledku zlyhania alebo nedostatku činnosti organizmu osôb použitých v prevádzke, čo je prípad danej veci. Preto za túto škodu zodpovedá prevádzateľ motorového vozidla s L.: H. a to podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom svojej zodpovednosti sa zbaví podľa § 428 Občianskeho zákonníka nemôže, keďže zrážka pri dopravnej nehode je javom, ktorý má pôvod v prevádzke motorových vozidiel po cestných komunikáciách a škoda sa dala zabrániť pri vynaložení úsilia, ktoré možno požadovať od vodiča motorového vozidla. Ďalej rozvinul, že dokazovaním bolo zistené, že poškodený si prenajal náhradné motorové vozidlo u žalobcu od 27.11.2023 do 04.12.2023. Žalobca ako prenajímateľ vyúčtoval poškodenému nájomné v sume 750 € s DPH. Žalobcovi takto vznikla voči poškodenému pohľadávka titulom nájomného v uvedenej sume. Poškodenému úhradou nájomného vznikne pohľadávka voči škodcovi a priamy nárok podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. voči žalovanému vo výške 750 €. Pred úhradou nájomného ide o budúcu pohľadávku, pričom právna úprava v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka nevyklučuje postúpenie budúcej pohľadávky a okamih postupu budúcej pohľadávky je totožný s okamihom, kedy pohľadávka vznikne. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný (namietal, že žalobca musí preukázať vlastníctvo poškodeného k vozidlu) súd prvej inštancie uviedol, že poisťný nárok žalobcu bol predmetom likvidácie a táto bola ukončená, pričom žalovaný so žalobcom konal a poskytol mu poisťné plnenie. Toto mu neodmietol plniť z dôvodu, že nie je aktívne vecne legitimovaný na daný nárok, ale odmietol plniť z časti z dôvodu, že nájom vozidla možno priznať maximálne jeden pracovný deň po vystavení faktúry za opravu vozidla. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na § 797 ods. 4 veta za bodkočiarkou Občianskeho zákonníka, ktorý neumožňuje dôvod

neposkytnutia časti poistného plnenia dodatočne meniť. O dodatočnú zmenu dôvodov neposkytnutia poistného plnenia práve ide v danom prípade, kedy nielenže žalovaný namieta žalovaného plnenie, ale namieta plnenie ako také a poukazuje na to, že mohlo na strane žalobcu dôjsť k bezdôvodnému obohateniu. Takýto postup považoval za neprípustný. Poukázal na to, že ustanovenie § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka má povahu „hmotnoprávnej koncentrácie“, ktoré kladie na poisťovateľa nároky s ohľadom na jeho odbornú starostlivosť, aby vykonal likvidáciu poistnej udalosti riadne, nie iba takpovediac „sčasti“ a potom dodatočne v súdnom konaní hľadal ďalšie dôvody neposkytnutia časti poistného plnenia. Pokiaľ sa žalovaný domnieval, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, nemal poskytnúť žiadne poistné plnenie. Obranu žalovaného preto vyhodnotil ako účelovú v kontexte záverov jeho vlastného skončenia likvidácie a v rozpore s § 797 ods. 4 veta za bodkočiarkou Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie ďalej dôvodoch napadnutého rozsudku vyjadril nesúhlas s obranou žalovaného, že poskytol poistné plnenie tak, že zodpovedalo náhrade účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla, pretože plnenie možno poskytnúť len do vykonania opravy. Uviedol, že odhliadnúc od námietok absencie aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, na ktorú nepoukázal žalovaný pri likvidácii nároku, ale až v súdnom konaní, tak potom sporné bolo to, či nájom náhradného vozidla mal trvať štyri alebo osem dní. Oprava bola v danom prípade skončená 30.11.2023, čo mal preukázať z vyúčtovacej faktúry servisu adresovanej poškodenému, no bolo tiež preukázané, že ešte dňa 04.12.2023 sa vozidlo nachádzalo v servise a nebolo preukázané, že by sa poškodený dozvedel o možnosti prevziať vozidlo už pri vystavení faktúry, pričom krycí list bol doručený servisu až 21.02.2024, kedy bola skončená likvidácia poistnej udalosti (skutočnej škody na vozidle). Zdôraznil, že právne relevantné v tomto zmysle z hľadiska nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného motorového vozidla nie je to, kedy bolo vozidlo opravené, ale kedy skutočne získal poškodený dispozíciu s vozidlom, t. j. momentom jeho vydania poškodenému (v tomto zmysle rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Cob/94/2023). Bolo preukázané, že toto vozidlo bolo v servise ešte dňa 04.12.2023, kedy bol skončený nájom. Dovtedy teda poškodený potreboval náhradné vozidlo a nájom bol do tohto dňa účelný. Preto v danom prípade nemá žiadnu právnu relevanciu, kedy skutočne došlo k oprave vozidla servisom, ktorý obdržal krycí list mimochodom až 21.02.2024, čiže podstatne neskôr než bol nájom ukončený, ale výlučne to, že ku dňu 04.12.2024 poškodený nemal svoje opravované vozidlo k dispozícii a musel v tejto situácii využiť možnosť nájmu náhradného vozidla, pretože svoje vozidlo nemal k dispozícii až do 04.12.2023 a nemohol ho užívať výlučne pre protiprávne správanie klienta žalovaného. Nebol preto dôvod pre krátenie poistného plnenia za zvyšné 4 dni v sume 360 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené uzavrel, že žalobca, na ktorého prešla pohľadávka od poškodeného aj s jej príslušenstvom podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, je aktívne vecne legitimovaný a má právo na náhradu prípadnej spôsobenej škody proti žalovanému, ktorý je pasívne vecne legitimovaný, keďže u tohto bola poistená zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla s EČ: BL855XB spoločnosti PP Production, s.r.o., a to podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., pričom vznik škody bol preukázaný. Vzhľadom na to žalovaný neoprávnene odmietol plniť časť plnenia v sume 360 eur. Súd preto zaviazal žalovaného k zaplateniu tejto sumy.

4. K nároku na úroky z omeškania súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ poisťovateľ nespĺní svoju peňažnú povinnosť voči poškodenému a neposkytne mu plnenie náhrady škody, ktorá mu reálne patrí riadne a včas, dostáva sa v zmysle § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka do omeškania. Právna povinnosť poskytnúť peňažné plnenie poškodenému zodpovedajúce náhrade škody nie je totožná s právnou povinnosťou poisťovateľa skončiť prešetrovanie poistnej udalosti a zasláť poškodenému oznámenie o plnení resp. o dôvodoch neplnenia. Ide o dve odlišné právne povinnosti poisťovateľa, ktoré síce spolu súvisia, ale sú relatívne samostatné právne povinnosti. Splnením povinnosti poisťovateľa skončiť prešetrovanie poistnej udalosti a zasláť poškodenému oznámenie o plnení resp. o dôvodoch neplnenia nezaniká povinnosť poisťovateľa poškodenému plniť náhradu škody, ktorá mu oprávnené patrí riadne a včas. Ak teda poisťovateľ nespĺní právnu povinnosť plniť oprávnenú náhradu škody poškodenému včas a riadne (t. j. v lehote 15 dní po skončení šetrenia), dostáva sa po uplynutí tejto lehoty s plnením náhrady škody do omeškania a poškodenému vzniká nárok uplatňovať si voči poisťovateľovi aj nárok na úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný mal podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. poskytnúť žalobcovi plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania. Šetrenie poistnej udalosti žalovaný skončil dňa 16.09.2024. Preto mal poistné plnenie poskytnúť najneskôr dňa 07.03.2024. Nasledujúcim dňom sa podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dostal do omeškania. Preto je žalovaný povinný plniť žalobcovi aj úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v úrokovej sadzbe o 5% vyššej než bola platná základná úroková sadzba ECB k prvému dňu omeškania dňa 08.03.2024 (4,5%), t. j. 9,5% ročne. Vzhľadom na uvedené

zaviazal sú prvej inštancie žalovaného aj k zaplateniu úroku z omeškania v sadzbe 9,5% ročne zo sumy žalovanej istiny od 08.03.2024 do zaplatenia.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudku súdu I. inštancie zmenil tak, že súd žalobu v celom rozsahu zamietne, alternatívne ho zrušíť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil so závermi súdu prvej inštancie uvedenými v odôvodnení napadaného rozsudku. Odôvodnenie rozsudku považoval za nepresvedčivé, kedy sa v ňom konajúci súd nedokázal vysporiadať so všetkými jeho námietkami a argumentáciou. Namietal, že konajúci súd akceptoval vyjadrenia a predložené dôkazy žalobcom, bez toho aby ich konfrontoval s argumentami žalovaného a zároveň mal za to, že súd nesprávne právne vec posúdil a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím prijal nezákonný a právne neudržateľný rozsudok. Konkretizoval, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a v odôvodnení napadnutého rozsudku neuniesol bremeno logickým spôsobom vysvetliť, prečo bolo v danom prípade dôvodné priznať žalobcovi celú ním nárokovanú sumu vo výške 360,- Eur. Ozrejmil, že existencia skutočnej škody spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného vozidla je podmienená ad 1/ nutnosťou a účelnosťou týchto vynaložených nákladov; ad 2/ dobou, počas ktorej bol poškodený vylúčený z užívania svojho motorového vozidla z dôvodu jeho opravy. V tomto kontexte poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. júna 2016, sp. zn. 3 MCdo/3/2015 a taktiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 30.03.2010, sp. zn. 25 Cdo 3911/2007 a mal za to, že z vyššie citovaných rozhodnutí možno vyvodit' záver, že poisťovateľ (Žalovaný) je povinný nahradiť náklady nájmu náhradného motorového vozidla poškodenému len v prípade, že nájom trval po nevyhnutnú dobu a jeho cena bola primeraná. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti považoval krátenie nákladov nájmu náhradného vozidla z jeho strany za dôvodné a správne. S poukazom na uvedené namietal, že konajúci súd na danú vec neaplikoval kritériá nutnosti a účelnosti nájmu náhradného motorového vozidla, ktoré vychádzajú z judikatúry najvyšších súdnych autorít v obdobných veciach. Mal za to, že v konaní nebola žalobcom preukázaná zásadná skutočnosť, a to nevyhnutnosť dĺžky nájmu náhradného motorového vozidla aj po dobe, kedy došlo k ukončeniu tejto opravy. Poukázal tiež na to, že konajúci súd odmietol vykonať ním navrhovaný dôkaz a to vyžiadanie zoznamu motorových vozidiel evidovaných políciou SR, ktorý by jednoznačne preukázal rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce nárok a to reálnu potrebu poškodeného prenajať si náhradné motorové vozidlo počas opravy toho poškodeného. Ďalej argumentoval, že nájom náhradného motorového vozidla, na to, aby mohol byť nárokovaný, musí byť v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, pri ktorej došlo k jeho poškodeniu. Avšak momentom kedy dôjde k ukončeniu opravy a motorové vozidlo sa naďalej nachádza v autoservise, resp. autoservis bez akéhokoľvek právneho základu už opravené motorové vozidlo zadrží, tak táto doba nie je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Podľa názoru odvolateľa sa sú prvej inštancie nesprávne vysporiadali aj s námietkou absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Konajúci súd v tejto súvislosti odkázal na § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka a uviedol, že ide o nový dôvod odmietnutia poistného plnenia, nakoľko tento dôvod nebol uvádzaný v samotnom oznámení o poistnom plnení. Okresný súd však podľa odvolateľa nesprávne vyložil citované ustanovenie. Dôvodil, že námietka aktívnej legitímácie je otázkou právneho posúdenia, ktorú skúma súd a nie technického. Samotná skutočnosť, že aktívna legitímácia bola vyhodnotená v procese likvidácie poistnej udalosti určitým spôsobom, nezaväzuje súd a ani nelimituje jeho zákonnú povinnosť skúmať splnenie procesných podmienok v konaní. Vo vzťahu k existencii inej vade konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to odňatie súdu prvej inštancie konať pred súdom a nedostatočné a chybné odôvodnenie rozhodnutia, mal za to, že sa súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku nevysporiadali s jeho argumentáciou, nevyhodnotil správne vykonané dokazovanie a nesprávne právne vec posúdil. Namietal, že prvoinštančný súd v rozpore so zákonom neuviedol aké skutočnosti považoval za preukázané, ktoré za preukázané nepovažoval, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Odôvodnenie preto považoval za nepreskúmateľné.

7. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne a právne správny potvrdiť. Odvolanie žalovaného považoval za nedôvodné. V celom rozsahu sa pridržiaval svojich doterajších vyjadrení, písomných podaní a argumentácie v tomto konaní. Mal za to, že súd prvej inštancie sa v dostatočnom a vecou súvisiacom rozsahu vysporiadal s otázkou nutnosti a účelnosti nájmu náhradného vozidla a s tým spojenými námietkami žalovaného ohľadom neprimeranosti doby trvania opravy, či doby nájmu náhradného motorového vozidla. Žalobca sa plne stotožnil s vyslovenými závermi súdu prvej inštancie, v zmysle ktorých súd prvej inštancie považoval náklady na nájom náhradného vozidla za vynaložené nutne a účelne, nakoľko boli vynaložené počas vykonávania opravy poškodeného vozidla. Uvedené závery sú v súlade s charakterom, účelom a povahou povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. Tvrdenia žalovaného, že súd akceptoval vyjadrenia a predložené dôkazy žalobcu bez toho, že by ich konfrontoval s argumentáciou žalovaného považoval za nepravdivé. Nesúhlasil s tým, že by súd vec nesprávne právne posúdil alebo by došiel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Naopak mal za to, že s dobou zotrvania opravovaného vozidla v autoservise sa súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku riadne vysporiadal, pričom z dokazovania vyplynulo, že opravované vozidlo bolo po celú dobu trvania nájmu náhradného vozidla v autoservise a poškodený ho nemohol užívať. Žalovaný preto podľa jeho názoru celkom neopodstatnene namieta dĺžku vykonávania opravy a zotrvanie opravy v autoservise. Akcentoval, že v prejednávanej spore je určujúca skutočnosť, že sa poškodený dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej klientom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania, ale bol v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a vzniknutou škodou. Poškodený prenájmom náhradného motorového vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav. Mal tiež za to, že nie je dôvodné skúmať účelnosť a nevyhnutosť užívania náhradného vozidla nad rámec účelu náhradného vozidla definovaného nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023 (ďalej aj „Nález Ústavného súdu SR“). Zotrvanie motorového vozidla poškodeného v autoservise je priamym a bezprostredným následkom konania poistenca žalovanej, poškodený nemá žiaden dosah na trvanie opravy motorového vozidla, či na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne. Užívanie opraveného motorového vozidla mu umožňuje autorizovaný autoservis, až keď sú mu nahradené náklady spojené s vykonanou opravou motorového vozidla, na ktorých úhradu je zaviazaná poisťovňa. V prejednávanej veci nebolo podľa žalobcu preukázané, že by doba zotrvania opravovaného vozidla v autoservise bola pričítateľná poškodenému, práve naopak, doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súviseli výhradne so vznikom dopravnej nehody zapríčinenéj poistencom žalovanej a jeho zodpovednosťou za náhradu škody, ktorá nahlásením poistnej udalosti prešla na poisťovňu. Postup autoservisu pri vykonávaní opravy motorového vozidla a jeho vracaní poškodenému nemožno nijako pričítať poškodenému, ktorý bol objektívne po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, a to v dôsledku primárnej príčiny, ktorou je vznik škody na jeho motorovom vozidle porušením povinností poistenca poisťovne. Žalobca ďalej zdôraznil, že prevádzkyschopnosť opraveného vozidla poškodeného dňom zavŕšenia jeho opravy nepredstavuje odstránenie príčiny, pre ktorú nemohol poškodený svoje motorové vozidlo užívať. Škodová udalosť je sanovaná až ku dňu, kedy poškodený môže svoje opravené motorové vozidlo opäť užívať, a to jeho vydaním zo strany autoservisu. Až k uvedenému momentu sa stáva ďalšie užívanie náhradného vozidla neúčelným. Ďalej vo svojom vyjadrení ozrejmil, že autoservis je zodpovedný za riadne a včasné plnenie svojmu zmluvnému partnerovi, ktorým je poisťovňa. Zodpovednostný vzťah medzi autoservisom a poisťovňou vzniká v dôsledku vzniku nákladov, ktoré poisťovňa musela znášať pre porušenie jeho povinností. Táto zodpovednosť však nevyklučuje vecnú súvislosť medzi pôsobením prvotnej príčiny, a to škodovej udalosti, so vznikom škodového následku, ktorým je vznik nákladov na prenájom náhradného vozidla pre nemožnosť užívania vlastného poškodeného vozidla poškodeným, ktoré sa za účelom vykonania jeho opravy nachádza v autoservise. Ide tak o škodu, ktorá je adekvátnym dôsledkom protiprávneho konania, a to podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností. Čakanie na krycí list tak spadá do sledu udalostí spojených so škodovou udalosťou, ktoré vymedzujú obdobie nároku poškodeného na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla po dobu vykonávania opravy jeho motorového vozidla. Dĺžku zotrvania opravovaného vozidla v autoservise ovplyvňuje práve poisťovňa, ktorá je súčasne subjektom zodpovedným za náhradu nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla. Žalobca tiež zdôraznil, že skutočnosť, že opravované vozidlo poškodené konaním poistenca žalovaného zotrva v autoservise až do zaplatenia nákladov spojených s jeho opravou je priamou a bezprostrednou príčinou vzniku uplatneného nároku na náhradu škody, pričom nevydanie vozidla ku dňu poskytnutia zdaniteľného plnenia podľa faktúry vystavenej autoservisom a doručovanej

len poisťovní nepredstavuje žiadnu ďalšiu, ani inú príčinu, ktorá by bola samostatnou a rozhodujúcou príčinou pre vznik škody, resp. v dôsledku ktorej by došlo k pretrhnutiu príčinnej súvislosti. Za nedôvodné a zavádzajúce považoval aj žalovaným tvrdené odvolacie dôvody poukazujúce na nedostatočné a chybné odôvodnenie rozhodnutia. Naopak mal za to, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozhodnutia dostatočne zaoberal spornými skutočnosťami, argumentáciou a dôkazmi strán, pričom jednotlivé dôkazy a námietky strán sporu vyhodnotil podľa svojej úvahy. Zároveň sa vysporiadal so skutkovými a právnymi okolnosťami žalobcom uplatneného nároku. Skutočnosť, že súd nevyhodnotil dôkazy podľa predstáv žalovaného nezakladá automaticky záver o nesprávnosti týchto skutkových zistení. Nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní na základe uvedeného považujeme za plne dôvodný. Rozhodnutie prvoinštančného súdu je z nášho pohľadu plne v súlade s vykonaným dokazovaním a právne posúdenie zodpovedá povahe vynaloženia nákladov z hľadiska účelnosti, dôvodnosti a bezprostrednej súvislosti so škodovou udalosťou.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.) oprávnenou osobou - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C.s.p.) po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 C.s.p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu. Na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie úplne postačovalo na zistenie pre rozhodnutie relevantných skutočností ako aj pre samotné rozhodnutie vo veci. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

10. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p. a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť. Dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel, riadne ozrejmil, pričom sa vysporiadal so skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán. Keďže v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o tomto nároku podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vysporiadal i s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods.2,3 C.s.p.), odvolací súd využíva možnosť danú mu ust. § 387 ods.2 C.s.p. v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalovaného v odvolaní.

11. Žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by pre neho ako žalobcu priviedli priaznivé rozhodnutie. Námietky žalovaného uvedené v odvolaní nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností (skutkového stavu) a právneho posúdenia veci (porovnaj aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/60/2016). S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.11.2009, sp. zn. 2 Cdo 238/2008, sa odvolací súd zaoberal len tými odvolacími námietkami a argumentmi žalovaného, ktoré boli pre rozhodnutie o odvolaní odvolacím súdom relevantné.

12. K žalovaným uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. (že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd ozrejmuje, že uvedený odvolací dôvod je vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p. a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania

najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

13. K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h) C.s.p.) odvolací súd poukazuje na to, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Uvedené v konaní pred súdom prvej inštancie a v jeho rozhodnutí odvolací súd nevzhladol. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie správne právne posúdil nárok žalobcu (ako postupníka podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky) na náhradu škody podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. a § 442 Občianskeho zákonníka, ktorej náhrady vo výške žalovanej sumy sa domáhal žalobca od žalovanej ako poisťovne, ktorá skutočná škoda - nájomné za prenájom náhradného motorového vozidla - vznikla poškodenému (ako postupcovi) v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou (dopravnou nehodou spôsobenou prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovanej) tým, že poškodený užíval po dobu, po ktorú bolo poškodené motorové vozidlo v autoservise, prenajaté náhradné motorové vozidlo na základe Zmluvy o nájme vozidla uzavretej so žalobcom.

14. Po oboznámení sa s odvolaním žalovaného odvolací súd dospel k záveru, že podstata odvolacej argumentácie žalovaného smerovala proti záverom súdu prvej inštancie v časti posúdenia účelnosti a nevyhnutnosti nájmu náhradného motorového vozidla za obdobie prevyšujúce žalovaným uznaných 4 dní, t.j. za obdobie od 01.12.2023 do 04.12.2013. Z uvedeného vyplýva, že odvolacie námietky boli obsahovo totožné ako žalovaný uplatnil už v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Na doplnenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že náklady na prenájom náhradného motorového vozidla možno považovať za skutočnú škodu definovanú v ustanovení § 442 Občianskeho zákonníka ako ujmu v majetkovej sfére poškodeného, ktorá nastala v súvislosti so škodovou udalosťou a nemôže byť žiadnym spôsobom závislá od správania poškodeného po škodovej udalosti. Na skutočnú škodu sa prihliada tak, aby škodovou udalosťou neutrpel sociálny komfort poškodeného. Poškodený v dôsledku protiprávneho konania poisťovne žalovaného v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla dočasne stratil možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo a tento ním nezavinený a nanútený stav bol oprávnený riešiť prenájomom náhradného vozidla, náklady na ktoré predstavujú skutočnú škodu spôsobenú v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, nakoľko nebyť škodovej udalosti poškodený by mohol riadne využívať svoje motorové vozidlo a nemusel by si prenajať náhradné.

15. Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj argumentáciu žalovaného, v ktorej namietal neprimeranosť doby, za ktorú si žalobca ako právny nástupca poškodeného voči nemu uplatnil nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla. Súd prvej inštancie správne reagoval na prekonanie starších záverov súdnej praxe, ktorá účelnosť nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla limitovala vykonaním opravy či oznámením o vzniku totálnej škody na motorovom vozidle, keď konštatoval opodstatnenosť doby nájmu až do doručenia krycieho listu poisťovňou. Uvedený záver je súladný v tejto otázke s bohatou súdnou praxou a zohľadňuje aj skutočnosť, že prípadná indispozícia motorovým vozidlom po vykonaní opravy do úhrady nákladov či vystavenia krycieho listu poisťovňou, s výnimkou subjektívnych dôvodov zavinených poškodeným, nemôže byť na jeho ťarchu. V záujme eliminovania nepriaznivých následkov škodovej udalosti zasahujúcej do bežného života poškodeného a jeho potrieb spojených s užívaním motorového vozidla možno za dôvodný považovať nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla až do možnosti opätovného užívania vlastného vozidla, čo bolo v danom prípade podmienené ukončením opravy a dorúčením krycieho listu (viď potvrdenie o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla). Tieto závery sú súladné aj s čiastočne aplikovateľnými úvahami Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovenými v náleze zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022, a ktorý s prihliadnutím za účel prenájomu náhradného motorového vozidla spájal koniec refundovateľného prenájomu motorového vozidla s momentom, kedy môže poškodený opätovne užívať svoje motorové vozidlo. V konaní navyše nebolo preukázané, že by užívanie prenajatého motorového vozidla počas celej fakturovanej doby nebolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou, resp. že by doba od vykonania opravy do odovzdania motorového vozidla bola predĺžená v dôsledku úmyselného či nedbanlivostného konania poškodeného

alebo tretieho subjektu. V tejto súvislosti odvolací súd akcentuje, že samotné oznámenie o ukončení šetrenia poisťnej udalosti a poskytnutí poisťného plnenia nezabezpečí vydanie opraveného motorového vozidla autoservisom poškodenému. Vydanie motorového vozidla zo strany autoservisu je v praxi podmienené buď úhradou nákladov na opravu alebo dorúčením krycieho listu zo strany poisťovne predstavujúceho jej "prísľub", že opravu motorového vozidla zaplatí, a ktorý slúži ako náhrada úhrady vystavenej faktúry. Uvedená obchodná zvyklosť autoservisov je všeobecne známou skutočnosťou, a vyplýva aj zo žalobcom predloženého potvrdenia o bežnej obchodnej praxi (č.l. 42-43 spisu). Zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla, ako jednej z podmienok dôvodnosti žalovaného nároku, je tak vybavenie poisťnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, a to podľa § 11 ods. 6 a 7 zákona zákon č. 381/2001 Z.z, skončením šetrenia, oznámením výšky poisťného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej dobe (obdobne vid' nález ÚS ČR zo dňa 14.01.2021, sp. zn. I. ÚS 2932/2020). Len samotným oznámením poisťovne o spôsobe vybavenia škodovej udalosti nedochádza k skutočnej náhrade škody, v dôsledku čoho poškodený je aj naďalej nútený znášať následky spôsobené dopravnou nehodou. Rozhodujúcim tak je okamih, kedy sa opravené motorové vozidlo dostalo do dispozičnej sféry poškodeného, a ktorým pominula dôvodnosť prenájmu náhradného motorového vozidla s výnimkou prípadov, kedy sám poškodený znemožní včasnú dispozičnú s motorovým vozidlom (riadne a včas nevyzdvihne motorové vozidlo z autoservisu). Potrebné je tiež dodať, že uvedený a bežne zaužívaný postup autoservisu nemôže ovplyvniť samotný poškodený, ktorý v prípade odmietavého, či liknavého postupu zo strany poisťovne pri likvidácii poisťnej udalosti nemá k dispozičii vlastné motorové vozidlo a vzhľadom na finančnú náročnosť nákladov na opravu motorového vozidla často nie je schopný okamžitej jednorazovej úhrady týchto nákladov navýšených, ako tomu bolo v danom prípade, aj o úhradu prenájmu náhradného vozidla. Rovnako spravodlivo nemožno podľa odvolacieho súdu požadovať ani od poškodeného, ktorý vinou poistenca žalovaného bol obmedzený v užívaní svojho vozidla a musel si prenajať náhradné motorové vozidlo, aby vopred uhradil pomerne vysokú cenu opravy, pokiaľ náhrada nákladov za ňu má byť krytá poisťným plnením, a potom aby následne čakal na jej preplatenie od poisťovne. Zhrnúc uvedené pri posudzovaní účelnosti nájmu náhradného vozidla je podľa odvolacieho súdu potrebné vychádzať najmä zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo ako tomu bolo pred ním nezapríčinou škodovou udalosťou. V danej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že prenájom náhradného motorového vozidla trval od 27.11.2023 do 04.12.2023 nakoľko počas celej tejto doby sa vozidlo poškodeného nachádzalo v autoservise a poškodený s ním nemohol nijakým spôsobom pre vznik škody disponovať.

16. Nedôvodná je aj námietka odvolateľa týkajúca sa ním navrhovaného dôkazu, a to vyžiadania zoznamu motorových vozidiel evidovaných políciou SR, ktoré mal v rozhodnom čase v držbe žalobca. Odvolací súd konštatuje, že žalobca je podnikateľský subjekt, ktorý pre realizáciu svojej podnikateľskej činnosti je oprávnený využívať veci, ktoré má vo vlastníctve, držbe alebo ku ktorým má iné oprávnenie pre ich užívanie. Žalovaný by musel preukázať, že žalobca nemal reálnu potrebu poškodené vozidlo používať (napríklad pre nedostatok objednávok), čo však len samotný zoznam motorových vozidiel patriacich žalobcovi evidovaných políciou SR nepreukazuje.

17. Pokiaľ ide o námietku absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu odvolací súd sa plne stotožňuje s dôvodmi uvedenými súdom prvej inštancie v bodoch 36-37 a plne na ne odkazuje.

18. S ohľadom na vyššie uvedené, rozhodnutiu súdu prvej inštancie v posudzovanej veci nemožno vytknúť, že by vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia alebo že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené.

19. V podanom odvolaní odvolateľ uplatnil aj odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p. majúc za to že konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom takejto vady môže byť nesprávne realizovaná manuálna povinnosť súdu (a to tak v prípade, keď bola poskytnutá v užšom rozsahu, ako aj v prípade jej realizácie v širšom než

zákonom predpokladanom rozsahu - pozri aj § 160 a komentár k tomuto ustanoveniu), pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu bez splnenia predpokladu uvedeného v článku 16 ods. 2, alebo vypočutie relevantného svedka bez poučenia o práve odoprieť výpoveď), porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami (pozri § 193) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu (pozri § 194 ods. 2). Preskúmaním napadnutého rozhodnutia odvolací súd naplnenie citovaného odvolacieho dôvodu nezistil.

20. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva sporovej strany na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

21. Na základe uvedeného obsah odvolania žalovaného nebol preto spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

22. Vzhľadom na uvedené odvolací súd podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie (vrátane závislého výroku o trovách konania) ako vecne a právne správny potvrdil.

23. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).